

Support network for quality ageing

Bilten br.6

Promocija regionalnog socijalnog razvoja kroz umrežavanje relevantnih aktera iz javnog i volonterskog sektora, kako bi se podstakle inovacije u pružanju socijalno-zdravstvenih usluga

Interni sastanak projektnih partnera

Šesti sastanak projektnih partnera održao se u Ankoni, u Italiji, 25. marta 2015. godine, u okviru završnog događaja projekta. Četrdeset tri učesnika iz partnerskih ustanova i organizacija učestvovalo je na sastanku, održanih u svrhu koordinacije i ponovnog planiranja završnih projektnih aktivnosti.

Ovaj sastanak je bio važan događaj pre završetka projekta, 31. maja 2015, jer je učesnicima pružio priliku da razmotre poslednje preostale aktivnosti u projektu, finansijsko upravljanje i komunikaciju, naročito u vezi sa obavezom finalnog izveštavanja, evaluacije i monitoringa.

Takođe, sastanak je predstavljao priliku da se podele rezultati pilot akcija, razgovara o rezultatima lokalnih radionica i konferencija, predstave Preporuke za unapređenje položaja starijih, finalna evaluacija trening programa i da se predstavi Memorandum o saradnji koji će biti potpisan na završnom događaju.

Završni događaj projekta

Završni događaj NET-Age projekta pod nazivom "Umrežavanje za kvalitetno starenje" održan je u Ankoni (Italija) od 25. do 27. marta 2015. Učestvovalo je više od 100 učesnika iz svih uključenih zemalja. Na ovom događaju su sumirani i predstavljeni rezultati partnerske saradnje aktera, a među njima:

- Prekogranična SWOT analiza: dokument u kojem su mapirani problem i mogućnosti, na lokalnom in a prekograničnom nivou, a u vezi sa politikama i uslugama za starije osobe;
- Zajednički akcioni plan koji se sastojao od trening programa (sa tri odvojene obuke održane u Srbiji, Sloveniji i Crnoj Gori), transnacionalnog programa mobilnosti (sa tri posete organizovane u Srbiji, Sloveniji i regiji Emilija-Romanja u Italiji), u koji je bilo uključeno više od stotinu socijalnih i zdravstvenih radnika i u javnog i neprofitnog sektora;
- Brojne radionice i konferencije održane u cilju razmene znanja na lokalnom nivou;
- Pilot akcije koje su realizovane u zemljama partnerima, i koje su bile važan test za primenu inovativnih metoda koordinacije i saradnje između javnih ustanova i privatnih neprofitnih organizacija, u cilju pružanja

usluga za starije.

Aktivno starenje jeste jedan od najtežih izazova sa kojima se trenutno suočavaju zemlje Evropske unije, kako se pokazalo u NET-Age projektu ali i drugim projektima čiji su rezultati predstavljeni tokom završnog događaja:

- "Up-tech", projekat o eksperimentalnom istraživanju koji je finansiralo italijansko Ministarstvo rada i socijalne politike, a podržala Regija Marke sa INRCA (Italijanski nacionalni istraživački centar za starenje). Cilj projekta bio je da se unapredi životni standard pružalaca nege i porodica čiji član ima Alchajmerovu bolest, i da se promoviše nezavisan život pacijenata;
- "Wider", evropski projekat o takozvanoj "srebrnoj ekonomiji", koji je finansirao MED program i koji je vodio SVIM Spa iz Italije. U okviru projekta podržano je pet manjih projekata koje su realizovana mala i srednja preduzeća iz Regije Marke, sa cijem razvoja inovativnih proizvoda i usluga za starije u sektoru "ekološki pametnog" stanovanja;
- "Marche_active@net", projekat koji je finansiralo Odeljenje za porodičnu politiku italijanskog predsedavanja Većem ministara i koji je realizovala CSV Regije Marke, a koji je obuhvatio nekoliko akcija i lokalnih radnih grupa, informativnu kampanju, lokalne pilot akcije za podršku aktivnom starenju i međugeneracijskoj solidarnosti u Regiji Marke.

Tokom poslednje radne sesije, 27. marta 2015, održana je ceremonija potpisivanja Memoranduma o razumevanju od strane svih partnera na projektu. Zahvaljujući ovom dokumentu, svi su se potpisnici obavezali da nastave sa partnerskom saradnjom u budućnosti, koristeći prilike koje pruža novi mehanizam finansiranja Evropske unije 2014-2020. Instrumenti finansiranja kao što su INTERREG EUROPE, MED, ADRION i ITALY – CROATIA, IPA Adriatic CBC Programme takođe su predstavljeni.

Završni događaj može da se smatra uspešnim završetkom dugačkog puta koji su NET-Age is vi partneri prošli do sada, kao važna polazna tačka za novu saradnju i inicijative prema prekograničnom okviru podrške za starije.

NET-Age Memorandum o razumevanju – posvećenost budućoj saradnji

Memorandum o razumevanju o NET-Age projekta je multilateralni sporazum za konsolidaciju i definisanje ciljeva i intervencija NET-age prekogranične mreže, a njegov sadržaj je jednoglasno usvojen i ratifikovan 27. marta, u Ankoni, od strane partnera na projektu (Marke region, CSV Marche, Grad Split i Udruga MI - Hrvatska, Institut za javno zdravlje i Asocijacija za demokratski prosperitet - Zid Crna Gora, Pokrajinski zavod za socijalnu zaštitu i Novosadski humanitarni centar - Srbija, Opština Kanal ob Soči i Federacija udruženja penzionera - Slovenija, Karitas Albanija, Regija Emilija Romanja).

Dokument se zasniva na snažnoj potrebi jačanja prekogranične mreže formirane zahvaljujući projektu NET-Age, u cilju nastavka rada i traganja za zajedničkim rešenjima na planu pomoći starima. Memorandum o razumevanju treba da podrži stvaranje partnerstva između potpisnika Memoranduma, u cilju implementacije novih mera i saradnje, kroz zajednički razvoj novih socijalnih i zdravstvenih usluga za podršku starijim osobama.

Partneri su se obavezali da će:

- održavati kontinuitet razmene informacija i pobrinuti se da iskoriste priliku za zajedničku izradu predloga projekata;
- stvarati realne prilike za razmenu znanja i najboljih praksi na temu starenja;
- kapitalizovati rezultate projekta u budućim aktivnostima u okvirima definisanim od strane prekogranične mreže, a posebno primenjujući preporuke sadržane u Beloj knjizi koju je izradio NET-Age projekat obelodanjujući na taj način i primenjujući znanje ("know-how") stečeno tokom obuke i sastanaka u okviru projekta posvećenih mobilnosti i prenoseći iskustvo stečeno tokom realizacije Pilot aktivnosti u okviru projekta;
- saradivati u pronalaženju sredstava koja će obezbediti održivost rezultata ostvarenih kroz NET-Age projekat i razvoj nastavka projekta koji je konzistentan sa ciljevima koji su ovde navedeni i u skladu sa ciljevima definisanim strategijom za Jadransko-jonski makro region;
- omogućiti, na lokalnom i prekograničnom nivou, sve inicijative i intervencije koje su potrebne da bi se ostvarili ciljevi sadržani u Memorandumu o razumevanju i NET-Age projektu.

Pregled/prikaz pilot aktivnosti

Raznovrsnost pilot aktivnosti pokazuje da su svi partneri planirali svoje aktivnosti na osnovu nacionalnih/regionalnih prioriteta i preporuka Bele knjige. Mogli bismo ih podeliti na četiri specifične teme:

1. Promovisanje aktivnog starenja, zdravog života i mentalnog zdravlja starijih osoba i njihovih prava kroz javne kampanje, website-ove;
2. Razvoj volonterskih aktivnosti namenjenih starijim osobama; aktivnosti su usmerene ka uspostavljanju i pružanju podrške volonterskim uslugama kroz obuku kao i drugim pružaocima pomoći kao što su volonterski centri/programi;
3. Razvoj inovativnih usluga za starije osobe;
4. Eksperimentalna primena Otvorenog metoda koordinacije (OMK) kao novog pristupa za definisanje i planiranje socijalno-zdravstvenih politika i jačanje i podsticanje razvoja kapaciteta i specifične stručnosti kako državnih organa tako i volonterskih udruženja.

NET-Age projekat – glavne aktivnosti koje su realizovane i najvažniji rezultati

The NET-Age project started from the common awareness Realizacija NET-Age projekta započela je kao rezultat svesti o prisutnom nedostatku adekvatnih socijalnih i zdravstvenih usluga za starije ljude koji negativno utiče na efikasnost politike jednake dostupnosti tih usluga. Projekat istovremeno naglašava ključnu ulogu koju bi volonterski rad mogao imati u rešavanju tih kritičnih situacija. Na kvalitet i efikasnost politika i usluga namenjenih starijim osobama takođe značajno utiču i sledeći faktori:

- nedovoljna koordinacija između državnih i privatnih aktera;
- nepostojanje Otvorenog metoda koordinacije (OMK) u definisanju politike i realizaciji;
- nedovoljan broj adekvatno obučanih državnih službenika i volontera za efikasno suočavanje sa izazovima vezanim za starenje;
- nedostatak informacija i podataka o socijalnoj zaštiti, zdravstvenoj zaštiti i pomoći za starije osobe.

Stoga je NET-Age projekat predstavljao mogućnost i šansu za razvoj novih politika u oblasti pružanja pomoći i davanju zajedničkih odgovora na izazov koji donosi starenje stanovništva. Priznajući taj zajednički izazov projekat je imao za cilj:

- da poboljša koordinaciju između aktera iz javnog i privatnog sektora (NVO, volonteri) kako bi se prevazišle prepreke u oblasti pružanja pomoći starijim osobama, i kako bi se podstakla partnerstva na lokalnom nivou i nivou Jadranske regije za pružanje inovativnih socijalnih i zdravstvenih usluga za starije osobe koje garantuju aktivno, zdravo i nezavisno starenje;
- da poveća održivost socijalno-zdravstvenih sistema održavajući ravnotežu između kvaliteta usluga, razumnog nivoa troškova i jednakog pristupa;
- da podrži Otvoreni metod koordinacije (OMK) kao novi pristup za definisanje i planiranje socijalno-zdravstvenih politika;
- da poveća i unapredi razvoj kapaciteta, kompetencija i veština javnih ustanova i osoblja volonterskih organizacija;
- da poveća nivo svesti i informisanosti o uslugama i politikama namenjenim starijim osobama, ulozi volonterstva na svakoj od teritorija i na prekograničnom nivou.

U prvom delu projekta, krajnji korisnici su sproveli SWOT analizu sa ciljem da mapiraju regionalne ljudske i finansijske resurse, politike i usluge zbrinjavanja starijih osoba u domovima. Ova lokalna analiza bila je sažeta i upoređena u okviru Prekogranične SWOT analize koja je definisala zajednički okvir za moguće sinergije i zajedničke prioritete. "Izveštaj o sinergijama, komplementarnostima (dopunjavanjima) i mogućnostima saradnje između NET-Age regiona" bio je glavni rezultat ovog početnog niza aktivnosti i polazna tačka za sve sledeće sa preciznim spiskom preporuka koje treba primeniti u predstojećem periodu.

Drugi deo projekta bio je zasnovan na suštinski važnim aktivnostima umrežavanja koje su bile sumirane u Zajedničkom akcionom planu – ZAP. ZAP je bio sačinjen od 4 stuba, od kojih su tri realizovana na prekograničnom nivou, a jedan uglavnom na lokalnom nivou:

1. prateće lokalne mere koje podržavaju planirane aktivnosti čiji je cilj postavljanje temelja za buduće članstvo zemalja kandidata i potencijalnih kandidata (ZK/ZPK) u EU i uopšteno promovisanje Otvorenog metoda koordinacije (OMK) kao metoda programa socijalne politike;
2. program obuke/stručnog usavršavanja;
3. program mobilnosti;
4. zajedničke aktivnosti na promovisanju prekogranične saradnje ili skupova na teritorijama koji mogu poslužiti kao smernice za primenu i praćenje ZAP-a korak po korak.

Što se tiče pratećih lokalnih mera, krajnji korisnici su organizovali 28 lokalnih radionica na kojima su učestvovali svi akteri (javni-privatni-krajnji korisnici) otkriveni u prethodno sprovedenom procesu mapiranja. Bila je to sjajna prilika za krajnje korisnike da u praksi sprovedu aktivnosti jačanja/uspostavljanja lokalnih partnerstava, otvore proces definisanja socijalnih politika za najvažnije aktere primenom pristupa "od baze prema vrhu" i stvore mogućnost za stvaranje pozitivnog okvira za razmenu i saradnju za aktere iz javnog i volonterskog sektora.

Projekat je organizovao 6 konferencija, po jednu za svaki region (izuzev Albanije) kako bi se analizirali kritični aspekti identifikovani tokom procesa mapiranja i radionica, predložili potencijalni praktični koraci i mere koji bi se mogli usvojiti u cilju prevazilaženje postojećih raskoraka/praznina u socijalnim i zdravstvenim uslugama i nepostojeća/nedovoljna saradnja između javnog i volonterskog sektora, unapredilo znanje i razumevanje različitih formi nezavisnog života i pomoći za starije osobe, uz naglašavanje ključne uloge volonterstva u tom sektoru.

Glavni rezultati svih ovih pratećih lokalnih mera bili su sumirani u Beloj knjizi koja je izražena u svakom od partnerskih regiona. Šest Belih knjiga zasnovano je na pristupu uspostavljanja partnerstva između javnog i privatnog sektora i sadrže preporuke koje su rezultat lokalnih radionica namenjenih razmeni sa ciljem da se utvrde prioritete za socijalno planiranje i prenošenje najboljih praksi unutar sektora. To su mape za lokalne kreatore politike koje naglašavaju rezultate ostvarene kroz realizaciju projekta i sjajna alatka za njihovo prenošenje u lokalne socijalne planove.

Program obuke/stručnog usavršavanja bio je sačinjen od tri kursa koji su planirani sa ciljem da pripreme osoblje

NET-Age programa za izradu pilot projekata i jačanje i promovisanje buduće saradnje između partnera. Održano je tri obuke koje su organizovane u period od novembra 2013. godine do septembra 2014. godine u Novom Sadu (Srbija), Podgorici (Crna Gora) i Kanalu ob Soči (Slovenija) za članove osoblja projekta, predstavnike lokalne uprave, volonterskih udruženja i organizacija civilnog društva.

Istovremeno, u okviru pristupa zasnovanog na neformalnom načinu obuke, krajnji korisnici su organizovali tri obuke u okviru Programa mobilnosti sa ciljem da ojačaju razvoj veština i veština unutar državne uprave, kao i veština i znanja volontera/volonterskih udruženja kroz kratke studijske posete.

Prva Mobilnost u okviru NET-Age projekta održana je u Goriškoj regiji (Slovenija) početkom marta 2014. godine. Druga je održana u Novom Sadu (Srbija) od 07. do 11. aprila 2014. godine, a treća u regiji Emilia-Romagna (Italija) od 05. do 09. maja. Učesnici programa mobilnosti (310) imali su priliku da posete lokalne ustanove (gerontološki centri, domovi zdravlja, domovi za stare, humanitarni centri, među-generacijski centri, itd.) za starije osobe i učestvuju u radionicama/seminarima o socijalnim politikama, lokalnim sistemima socijalne zaštite i socijalnim i zdravstvenim uslugama i mogućnostima korišćenja fondova EU u oblasti socijalnih politika.

Glavni deo NET-Age projekta bila je realizacija lokalnih Pilot aktivnosti. Da bi se konkretno testirala saradnja između državnih i volonterskih organizacija i primena Otvorenog metoda komunikacije (OMK) pri pružanju specifičnih socijalnih i zdravstvenih usluga starijim osobama, Pilot aktivnost je bila realizovana na svakoj teritoriji. 5 Pilot aktivnosti koje su sprovodili krajnji korisnici bile su veoma različite što potvrđuje da su svi partneri planirali svoje aktivnosti na osnovu nacionalnih/regionalnih prioriteta i preporuka sadržanih u Beloj knjizi. Uspeh projekta potvrđen je i potpisivanjem Memoranduma o razumevanju (MoU). Dana 27. marta, tokom Završne manifestacije u Ankoni, svi krajnji korisnici su potpisali multilateralni sporazum kako bi kapitalizovali rezultate NET-Age projekta u budućim aktivnostima i predlozima projekata i nastavili sa konsolidacijom Prekogranične mreže.

Čini se da NET-Age nema nameru da ovde bude zatvoren već da nastavi svoje uspešno iskustvo i saradnju i usmeri ih ka novim važnim rezultatima u oblasti aktivnog starenja i nezavisnog života starijih osoba u Jadranskom regionu.

Pregled stanja u Italiji u oblasti socijalnih usluga za starije osobe

U Italiji se odnos između državnih organa i volonterskih udruženja zasniva na važnom ustavnom principu "supsidijarnosti", terminu koji je na žalost zbog prekomerne upotrebe u opasnosti da izgubi svoje originalno značenje. Termin "supsidijaran" odnosi se na koncept "pomoći". Ovaj termin u Italiji ima dvostruko značenje koje se odnosi na posebnu vrstu odnosa hijerarhijski uređenih državnih institucija (i to se naziva "vertikalna subsidijarnost") ili specijalni odnos između državnih institucija i civilnog društva (u tom slučaju se subsidijarnost karakteriše pridevom "horizontalna"). Italijanski Ustav inspirisan je principom upravne autonomije lokalnih uprava, ali obični zakonodavac ima

sposobnost da identifikuje konkretan stepen praktične autonomije i saradnje između različitih institucionalnih nivoa.

Upravo se to i dogodilo. Zakonodavstvo koje se razvijalo naročito od devedesetih godina prošlog veka uglavnom dodeljuje lokalnim organima administrativne/upravne funkcije uzimajući u obzir teritorijalne, asocijativne i organizacione dimenzije primaoca. Njima se dodeljuju "javne nadležnosti" kako bi se omogućilo "organu koji je teritorijalno i funkcionalno bliži zainteresovanim građanima da "olakša" vršenje socijalno relevantnih funkcija i zadataka od strane porodica, udruženja i zajednica".

Ovo poslednje, budući da je uvršteno u propise koji su preuredili sistem lokalnih uprava, u suštini je podstaklo supsidijarnost između institucija i civilnog društva tako što je priznalo "vršenje javnih funkcija i od strane društvenih grupa koje čine civilno društvo". Razvoj ovakve pravne kulture postao je institucionalni habitat u okviru koga su ideja i praksa "participativnog upravljanja" razvijeni i u sistemu socijalnih politika. Prekretnica je bilo nacionalno zakonodavstvo koje je imalo za cilj reorganizaciju pitanja zakonskog okvira koji je u Italiji usvojen 2000. godine donošenjem Zakona br. 328. Shodno ovom Zakonu, ideja horizontalne supsidijarnosti shvaćena kao demokratsko učešće u procesima institucionalnog odlučivanja (po kome privatna lica, iako učestvuju u procesima odlučivanja ne vrše nikakvu "javnu funkciju") pretvorila se u učešće koje se shvata kao "realna i stvarna šansa društvenih formacija da vrše svoje javne funkcije". Bila je to najveća promena koja još uvek vodi sistem javnih funkcija ka novom modelu po kome je javna priroda usluge takva bez obzira na javnu ili privatnu prirodu lica koje njome upravlja pod svojim imenom.

Danas je princip "horizontalne supsidijarnosti" uzdignut na nivo ustavnog statusa Zakonom broj 3/2001 koji, preformulišući član 118. Ustava kaže da "Država, regije, gradovi, pokrajine i opštine promovišu nezavisne inicijative pojedinaca ili građana udruženih u udruženja u cilju sprovođenja aktivnosti od opšteg interesa na osnovu principa supsidijarnosti".

Princip definisan u Ustavu, a zatim usvojen i u zakonodavstvu o socijalnim politikama (preciznije, Zakonu br. 328/2000) predviđa "državu blagostanja u kojoj se javna funkcija u njenom sprovođenju širi zajedno sa društvenim formacijama vezano za četiri faze (planiranje, projektovanje, upravljanje, procena) umesto države blagostanja koja će ustuknuti kako bi omogućila privatnim preduzećima da se razvijaju".

U prethodnom periodu mi smo radili u skladu sa tim divnim principima, kako u izradi specifičnih propisa koji regulišu pitanja vezana za volonterski rad i socijalno planiranje, tako i u razvoju institucionalnog upravljanja "integrisanim sistemom mera i socijalnih usluga".

Organizacije koje smo naveli kao komponente "trećeg

sektora" u našem nacionalnom sistemu nisu samo organi imenovani za potrebe upravljanja uslugama u ime PA. To su udruženja koja uglavnom mogu da pruže nove perspektive o društvenim trendovima. Ona u stvari mogu da utiču na političke izbore i pomognu u identifikovanju prioriteta koji će biti smernice za korišćenje državnih fondova u okviru prakse zajedničkog i usklađenog dijaloga koji državni organi moraju obezbediti na svim nivoima.

To znači investiranje u "učešće" kroz posvećivanje prostora, vremena i stručnosti kako bi učešće u "sistemu" bilo stabilno, a ne epizodno.

To je ono što smo uradili tokom proteklih godina kroz promovisanje akata o regionalnom planiranju i podsticanje naših Decentralizovanih odeljenja za socijalnu zaštitu (Ambiti Territoriali Sociali) da učine to isto dodeljujući im tehničku ulogu "koordinatora" koja se dodeljuje Decentralizovanom odeljenju za socijalnu zaštitu.

Očigledno je da smo se na tom putu susretali sa svim problemima obezbeđivanja stabilnosti jednom takvom sistemu. Često smo bili suočeni s rizikom od birokratizovanja puteva i stručnjaka koji rade na tim pitanjima pošto su oni bili zainteresovaniji za obezbeđivanje uravnoteženog budžeta nego za pravilnu upotrebu resursa.

Socijalne politike za starije osobe

Kad je reč o politikama za starije osobe morali smo se suočavati sa organizacionim i finansijskim posledicama važnog procesa starenja stanovništva do koga je došlo tokom poslednjih dvadeset godina. Ovaj proces bukvalno je šokirao sistem socijalnog zbrinjavanja zajedno sa

druga tri važna faktora: migracije, nesigurnost u pogledu posla i strukturna kriza porodice.

Što se tiče tih politika, radili smo na tome da integrišemo politike u oblasti zdravstva sa socijalnim politikama kako u smislu reorganizacije institucionalnog sistema tako i u smislu podrške opštem redefinisaju politika u oblasti zdravstva. Pokušali smo to da rešimo dajući prioritet investicijama u korist aktivnosti pružanja zdravstvene zaštite na lokalnom nivou usmerenih na prevenciju i lečenje hroničnih stanja umesto na investicije u bolničke kapacitete gde se leče akutne faze bolesti.

Saglasno ovim smernicama tokom poslednjih godina smo izradili nove propise o standardima za pružanje usluga smeštaja, institucija polu-smeštajnog tipa i usluga kućne nege, njihovim troškovima i sistemu naknada. U tom zakonskom okviru stvoreni su uslovi za naknade troškova na teret građana i naknade troškova na teret regionalnog sistema zdravstvene zaštite koje se finansiraju preko opšteg fiskalnog sistema i od strane opština u slučajevima izrazito siromašnih građana.

Taj okvir pomogao nam je da procenimo stvarne troškove koje Regija može da pokrije kako bi održala pružanje trenutno postojećih usluga u ovoj oblasti i kako bi ih unapredila kroz povećanje novih potencijalnih smeštajnih kapaciteta, kapaciteta dnevnog smeštaja i usluga kućne nege.

Te brojke mogli smo povećati zahvaljujući finansiranju iz zdravstvenih fondova namenjenih dodatnom bolničkom lečenju.

Ove mere povećanja uticale su na reorganizaciju sistema. Opštine i Centralna Regionalna uprava za zdravstvenu zaštitu danas su dobro integrisani; oni mogu da sarađuju i razmenjuju svoja stručna znanja kako bi upravljali uslugama u oblasti zdravstvene zaštite za starije osobe invalide u skladu sa specifičnim sposobnostima i veštinama. To predstavlja važan korak napred u suočavanju sa negativnom ekonomskom situacijom na regionalnom nivou.

Zaključak

Na koji način se može obezbediti kvalitet, prihvatljivi troškovi usluga, pravičnost, dobri uslovi života za starije osobe i pomoć porodicama koje pružaju svu potrebnu brigu samostalno, bez ikakve pomoći?

Kao prvo, važno je istaći da volonterski rad ne može zameniti stručnjake. Oni su zaposleni na osnovu zakonskih propisa i na osnovu njihovog znanja kako bi se obezbedio kvalitet pruženih usluga. Volonterski rad ima ulogu promotera. Njegovi predstavnici stalno sarađuju sa zdravstvenim ustanovama i mogu da obezbede poštovanje propisa, dobro upravljanje uz poštovanje dostojanstva ljudi kojima

se usluge pružaju.

Pored toga, volonteri imaju važnu ulogu u identifikovanju potreba. Oni poznaju svoju teritoriju, poznaju ljude koji tamo žive i nivo do kog oni pružaju usluge zbrinjavanja bez ikakve pomoći. Stoga njihovo znanje može imati važnu ulogu u procesu odlučivanja na političkom nivou. Oni mogu pomoći u identifikovanju prioriteta u cilju unapređivanja usluga kućne nege kroz dodatni doprinos ili akreditaciju pružalaca nege i pomoći.

Osim toga, volonteri mogu imati ulogu mosta između mladih i starih osoba. Oni mogu promovisati prevenciju i socijalne veštine kako bi integrisali starije osobe u nepovoljnom socijalnom položaju koji se obično oslanjaju na njihove porodice za sve oblike pomoći. Na taj način se takvim porodicama može pružiti pomoć i olakšati im se aktivnosti pružanja neprekidne brige, uz podsticanje starijih osoba da prošire svoje socijalne odnose.

Jedna od ključnih tema ove rasprave tiče se činjenice da takve usluge treba da budu potpuno besplatne za građane. Mi smo uvereni da se taj princip mora uvažavati i zbog toga smo usvojili neke konvencije koje bi opštine mogle uvažiti kako bi uspostavile saradnju sa volonterskim organizacijama i tako ograničile troškove na refundiranje troškova. Taj princip je veoma važan jer obezbeđuje da se stručnost (redovno plaćena) ne može zameniti nikakvim volonterskim radom čiji je glavni cilj promovisanje kvaliteta života za starije osobe, invalide i socijalno ugrožene osobe, socijalno diskriminisane imigrante, problematične tinejdžere.

Ovo je posao koji nema cenu i koji se ne može platiti niti se može takmičiti na javnim tenderima za upravljanje tim uslugama. On predstavlja važan resurs koji može aktivno da raspravlja o strategijama i da ih predlaže. Na taj način on diskredituje svaku logiku isključivanja za koju se čini da postaje sve uobičajenije u današnje vreme.

NET-Age projekat je dao svoj izuzetan doprinos svemu tome. Zato bismo želeli da nastavimo da sarađujemo ne samo sa predstavnicima projekta već i sa svim akterima koji su nam pomogli da zajedno učinimo projekat tako uspešnim.

Autor:

Mr. Giovanni Santarelli.
Rukovodilac Odeljenja za
socijalno planiranje
regije Marche

This document has been produced with the financial assistance of the IPA Adriatic Cross-Border Cooperation Programme. The contents of this document are the sole responsibility of NETAge partnership and can under no circumstances be regarded as reflecting the position of the IPA Adriatic Cross-Border Cooperation Programme Authorities

LEAD APPLICANT:

PROJECT PARTNERS:

ASSOCIATE:

